

תת"ע 5237/09/22 - מדינת ישראל נגד סאאד יונס

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5237-09-22 מדינת ישראל נ' סאאד יונס
תיק חיצוני: 14124052888

כבוד השופט סגל דבורי	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
סאאד יונס	נגד
	נאשמים

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 31.10.22 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. כנגד המבקש ניתן ביום 24.8.21 דו"ח בגין שימוש בטלפון נייד בעת נהיגה. כעולה מאישור המסירה הסרוק לנט המשפט, זומן המבקש לדין באמצעות מסירה לבא כח. אישור המסירה מולא כנדרש לרבות ציון שם המקבל (מחמוד), חתימתו, שם עובד הדואר וחתימתו וכן מועד המסירה (וראה לענין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22)).
3. המבקש מציין כי הגיש בקשה להישפט וכי לא קיבל זימון לדין ולא ביצע את העבירה. מעיון בבקשתו עולה כי אין בה כל התייחסות לאישור המסירה הסרוק בנט המשפט וכי לא נעשה כל מאמץ מצדו לשחזר/לסתור את חזקת המסירה כדין לבא כח מטעמו.
4. המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדין, בהתבסס על אישור המסירה המפורט לעיל וכי אין בטיעוני המבקש כדי להצביע על עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין.
5. לאחר ששקלתי את טענות בצדדים באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
6. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי ליסנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".

הנה כי כן, על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדיון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם

(25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם").

7. לענין אי התייצבות לדין, הרי שאין בעמדת המבקש כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואף אין בטענותיו כל התייחסות, כאמור, לאישור המסירה המצוי והסרוק לנט המשפט. כך, אין רשאי המבקש לפטור עצמו מעמידה בנטל הרובץ על כתפיו להראות כי אי קבלת דבר הדואר נבע מסיבות שאינן תלויות בו וראה לענין זה **עפ"ת 25991-10-22 (מחוזי חיפה) איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.22)**.

8. לענין חשש מעיוות דין - אין בעצם הכחשת העבירה לכשעצמה כדי להקים "חשש לעיוות דין" וראה שם, עמ' 5 פסקה 16.

9. מעיון ברישום התעבורתי של המבקש עולה כי לחובתו עבר תעבורתי עשיר ביותר הכולל 120 הרשעות קודמות לרבות מאותו סוג. בבחינת חומרת העונש אשר הוטל על המבקש, הגם שלא נטענה טענה זו בפניי ומחמת הזהירות בלבד, הרי שענישה של חודש פסילה על תנאי וקנס כספי בסך ₪ 1,250 (בעוד קנס הברירה הנו ע"ס 1,000 ₪) אינם מהווים בנסיבותיו של העושה ענישה מכבידה המבססת חשש לעיוות דין.

10. ודוק, בענין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (ענין 'סאלם'). טענותיו של המבקש אינן מצביעות על פוטנציאל ממשי כנדרש.

11. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, ד' טבת תשפ"ג, 28 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.